

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

Rådets konklusioner med en opfordring til at indføre European Case Law Identifier (ECLI) og et
minimumssæt ensartede metadata for retspraksis

(2011/C 127/01)

I. INDLEDNING

1. Unionen udgør ifølge artikel 67, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor de grundlæggende rettigheder og medlemsstaternes forskellige retssystemer og retstraditioner respekteres.
2. Rådets flerårige handlingsplan for 2009-2013 vedrørende europæisk e-justice understreger betydningen af adgangen til national retspraksis og behovet for standardisering og et decentralt teknisk system⁽¹⁾.
3. Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning af 9. juli 2008 om den nationale dommers rolle i Fællesskabets retssystem⁽²⁾ behovet for grænseoverskridende adgang til national retspraksis, så den nationale dommer kan udfylde sin rolle i den europæiske retsorden.

II. FASTLÆGGELSE AF BEHOVENE

4. Et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der kan finde retligt samarbejde sted, kræver ikke blot kendskab til europæisk ret, men navnlig gensidigt kendskab til retssystemerne i de øvrige medlemsstater.
5. Den europæiske e-justice-portal forventes at opfylde målet om at udbrede information om EU's og medlemsstaternes retssystemer og skal fungere som et nyttigt redskab for borgere, retsvæsenets aktører og medlemsstaternes myndigheder.
6. Viden om indholdet og anvendelsen af EU-retten kan ikke alene erhverves på grundlag af EU-retlige kilder; der skal

også tages hensyn til de nationale retters retspraksis, og det gælder både afgørelser om anmodning om en præjudiciel afgørelse, afgørelser truffet på baggrund af en præjudiciel afgørelse og afgørelser, der anvender EU-retten direkte.

7. Der har i de seneste år med finansiell støtte fra eller direkte involvering af Den Europæiske Union været gennemført initiativer, der støtter ovennævnte mål, såsom metasøgemaskinen under Netværket af Præsidenterne for Den Europæiske Unions Øverste Domstole⁽³⁾, Dec.Nat- og JuriFast-databaserne under sammenslutningen af statsråd og øverste forvaltningsdomstole i Den Europæiske Union⁽⁴⁾, Europa-Kommissionens database JURE (Jurisdiction Recognition Enforcement)⁽⁵⁾, EUR-Lex og retspraksisdatabasen under Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder⁽⁶⁾.
8. Anvendelsen af og støtten til disse initiativer har understreget, at der er et behov for sådanne databaser, men erfaringerne har vist, at det ofte er meget komplekst og ikke brugervenligt at søge i disse databaser.
9. Det fremgår af en undersøgelse⁽⁷⁾, som Gruppen vedrørende E-lovgivning har foretaget, at disse problemer, foruden flersprogethedsproblematikken ofte skyldes mangelen på ensartede case law identifiers. På nationalt plan findes der en række forskellige identifikationssystemer, hvoraf nogle er domstolsdefinerede og andre leverandørspecifikke. Databaser, der er beregnet til at søge i retspraksis fra forskellige medlemsstater — hvoraf ovennævnte kun er nogle få eksempler — opfinder af og til deres egne identifikationssystemer og genbruger andre gange et eller flere af de nationale nummereringssystemer. Det er derfor

⁽¹⁾ EUT C 75 af 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ 2007/2027(INI).

⁽³⁾ <http://www.network-presidents.eu/>

⁽⁴⁾ <http://www.juradmin.eu/>

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/civiljustice/jure/search_en.cfm

⁽⁶⁾ <http://infoportal.fra.europa.eu/>

⁽⁷⁾ 12907/1/09.

overordentlig vanskeligt at søge i og henvise til retspraksis på tværs af landegrænserne: de identifikatorer, der er opstillet af ét system, er ikke nødvendigvis kompatible med andre systemer.

10. Det fremgår klart af ovennævnte undersøgelse, at metadata, der beskriver retspraksis, også giver denne type problemer. Det forhold, at næsten alle nationale og europæiske databaser benytter forskellige navngivnings- og definitionsregler for metadata, undergraver mulighederne for effektive og brugervenlige grænseoverskridende retspraksissøgninger for dommer, retsvæsenets aktører og borgere.

III. IDENTIFIKATION AF LØSNINGER

11. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, princippet om decentralisering som godkendt i handlingsplanen for europæisk e-justice og principperne i den europæiske ramme for interoperabilitet bør der ikke være nogen centraliseret europæisk database over national retspraksis. Desuden nødvendiggør de specifikke brugerbehov, der opstår for specifikke retlige områder, forskellige databaser med forskellige funktioner, hvad enten de er af offentlig eller kommerciel art.
12. Både for at lette videreudviklingen af europæiske retspraksisdatabaser og for at lette retsvæsenets aktørers og borgernes brug af disse databaser anses det for uomgængeligt nødvendigt at udarbejde et fælles system til identifikation af, henvisning til og metadata vedrørende retspraksis. En sådan fælles standard vil være i overensstemmelse med principperne i punkt 11.
13. Til identifikation af retsafgørelser bør der anvendes en standardidentifikator, der er genkendelig, læsbar og forståelig for såvel mennesker som computere, og som er kompatibel med teknologiske standarder. Samtidig er det ønskeligt, at de nationale sagsidentifikationssystemer kan fungere parallelt med en sådan europæisk standard, men også at en europæisk standard kan fungere som den eneste nationale standard for de lande, der måtte ønske det.
14. Eftersom domstolenes funktionsmåde og de it-applikationer, de benytter, er forskellige, ikke kun fra medlemsstat til medlemsstat, men også inden for én og samme medlemsstat, bør det være muligt at gennemføre et identifikations- og metadatasystem domstol for domstol.
15. I overensstemmelse med de nævnte proportionalitets- og decentraliseringsprincipper skal afgørelserne om, hvorvidt domstole skal deltage i dette identifikations- og metadatasystem for retspraksis, træffes på nationalt plan.
16. Da medlemsstaternes domstoles og regeringers accept er af allerstørste betydning for indførelsen og anvendelsen af et

identifikations- og metadatasystem for retspraksis har der fundet konsultationer sted om denne anbefaling med Netværket af Præsidenterne for Den Europæiske Unions Øverste Domstole, sammenslutningen af statsråd og øverste forvaltningsdomstole i Den Europæiske Union, Det Europæiske Netværk af Domstolsadministrationer, LEX-initiativet, CEN/Metalex-workshoppen, Semic.EU, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol og Den Europæiske Unions Publikationskontor.

17. Borgerne og retsvæsenets aktører bør gøres bekendt med identifikations- og metadatasystemet. For at forbedre chancerne for at finde retspraksis med en identifikator og metadata som beskrevet i bilaget bør disse retsafgørelser gøres søgbare — med identifikatorer og et minimumssæt af metadata — via et fælles interface. Arkitekturen i dette fælles søgeinterface bør decentraliseres og indarbejdes i den europæiske e-justice-portal. Selv om et fælles søgeinterface forbedrer anvendeligheden af et identifikations- og metadatasystem, bør det ikke være en forhåndsbetingelse for at indføre identifikation og metadata på nationalt plan.
18. Det fælles søgeinterface bør ikke kun kunne søge på offentlige websteder, men også på andre websteder, der offentliggør retspraksis, f.eks. i resumeret eller oversat form.

IV. KONKLUSIONER

19. Medlemsstaterne opfordres til på frivilligt grundlag på nationalt plan at indføre European Case-Law Identifier (i det følgende benævnt »ECLI«) og et minimumssæt ensartede metadata for retspraksis.
20. Følgende anbefalinger finder anvendelse på de medlemsstater, der beslutter at indføre ECLI og et minimumssæt ensartede metadata for retspraksis:
 - a) ECLI bør anvendes som angivet i § 1 i bilaget for alle afgørelser truffet af alle deres domstole
 - b) Medlemsstaterne bør forsyne alle domstoles afgørelser, som offentliggøres på offentlige websteder, med et minimumssæt metadata som angivet i § 2 i bilaget
 - c) Medlemsstaterne bør udnævne en national ECLI-koordinator som beskrevet i § 3.1 i bilaget
 - d) EU-Domstolen bør deltage i European Case Law Identifier-systemet
 - e) Europa-Kommissionen bør oprette ECLI-webstedet som del af den europæiske e-justice-portal som beskrevet i § 4 i bilaget

- f) Europa-Kommissionen og medlemsstaterne bør i tæt gensidigt samarbejde indføre en sammenkoblet søgning på identifikatorer og metadata som omhandlet i § 5 i bilaget
- g) Medlemsstaterne og deres domstole bør formidle information om ECLI, ECLI-webstedet og søgeinterfacet på deres nationale websteder og i deres nationale publikationer, også selv om ECLI ikke indføres i den pågældende medlemsstat
- h) Foruden medlemsstaterne tilskyndes også kandidatlandene og Luganostaterne ⁽¹⁾ til at anvende ECLI-systemet
- i) Medlemsstaterne bør hvert år aflægge rapport til Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at indføre ECLI og metadata på retspraksisområdet.

⁽¹⁾ Island, Norge og Schweiz.

BILAG

1. Formatet for European Case-Law Identifier

1. En European Case Law Identifier (ECLI) skal bestå af følgende fem komponenter, der skal opføres i den angivne rækkefølge:

- a) forkortelsen »ECLI«
- b) landekoden for det land, under hvis kompetence retsafgørelsen er truffet
 - i) for medlemsstater og kandidatlande benyttes koderne i Vejledning i Udformning af EU-publikationer ⁽¹⁾
 - ii) for andre lande benyttes ISO 3166 alpha-2
 - iii) for Den Europæiske Union benyttes koden »EU«
 - iv) for internationale organisationer definerer Europa-Kommissionen en kode, der tager hensyn til de koder, der starter med »X«, og som EU's institutioner allerede benytter
- c) forkortelsen for domstolen (i det følgende benævnt »domstolskoden«). Domstolskoden:
 - i) skal være på mindst ét og højst syv tegn
 - ii) skal altid begynde med et bogstav, men kan også indeholde tal
 - iii) bør vælges på en sådan måde, at det virker logisk for dem, der er bekendt med organisationen af det pågældende lands retsvæsen
 - iv) skal mindst være en forkortelse af domstolens navn, men kan også indeholde en angivelse af kammeret eller afdelingen i domstolen, navnlig hvis det er sædvane at angive kammeret eller afdelingens navn i landets henvisningspraksis
 - v) bør ikke indeholde oplysninger om dokumenttypen
 - vi) skal udformes i overensstemmelse med § 5.1
 - vii) domstolskoden »XX« forbeholdes domstolsafgørelser, der ikke er opført på den liste, som den pågældende medlemsstats nationale ECLI-koordinator har opstillet (§ 3.1 (2-a)), herunder afgørelser fra andre lande eller internationale domstole, som den udstedende domstols medlemsstat (endnu) ikke har givet en ECLI
- d) året for afgørelsen, angivet med fire cifre
- e) et ordenstal, der skal være unikt, således at forstå, at der ikke må være mere end én dom fra samme domstol fra samme år med et givet nummer. Ordenstallets maksimale længde er 25 tegn. Ordenstallet kan indeholde punktummer, men ingen andre diakritiske tegn.

2. Alle komponenter adskilles med kolon.

3. En ECLI må ikke indeholde mellemrum eller diakritiske tegn, hverken i de meningsbærende komponenter eller mellem dem — bortset fra dem, der er nævnt under (1-e) og (2).

4. I alle komponenterne må bogstaverne kun være latinske, alfanumeriske tegn.

5. Bogstaverne i komponenterne i (1a), (1b), (1c) og (1e) bør skrives med store bogstaver, og under alle omstændigheder må der ikke være en betydningsforskel på, om det er store eller små bogstaver.

6. For ikke at gøre en ECLI uanvendelig eller uforståelig må den ikke udvides med andre komponenter.

7. ECLI's namespace skal registreres på: <https://e-justice.europa.eu/ecli>

2. Metadata

1. For at gøre det nemmere at forstå og finde retspraksis bør ethvert dokument, der indeholder en retsafgørelse, have et sæt metadata som beskrevet i denne paragraf. Disse metadata bør beskrives i overensstemmelse med standarderne i Dublin Core Metadata Initiative (i det følgende benævnt »DCMI«) og med angivelserne i denne paragraf.

⁽¹⁾ <http://publications.europa.eu/code/en/en-370100.htm>

2. Hvert dokument, der giver et hit på en dom, bør, og når det skal være søgbart i det interface, der er beskrevet i § 5, skal, indeholde følgende metadata:

a) `dcterms: identifier`

En URL, når dette instansdokument eller oplysninger herom kan findes. Det kan ske i form af en webbaseret resolver sammen med ECLI eller en anden URL.

b) `dcterms: isVersionOf`

Dette element skal have form af en ECLI som beskrevet i § 1.

c) `dcterms: creator`

Domstolens fulde navn. Navnet på et kammer eller en afdeling kan medtages.

d) `dcterms: coverage`

i) Det land, hvor domstolen er beliggende.

ii) Det kan også indeholde en del af en (forbunds) stat for at præcisere den stedlige kompetence.

e) `dcterms: date`

Datoen for afgørelsen, som skal være angivet i overensstemmelse med ISO8601

f) `dcterms: language`

i) Sproget skal angives med en forkortelse i overensstemmelse med Vejledning i Udformning af EU-publikationer. I tilfælde af sprog, der ikke er nævnt i denne vejledning, benyttes ISO 639.

ii) Sproget er ikke (nødvendigtvis) den oprindelige doms sprog, men (hoved)sproget i instansdokumentet.

g) `dcterms: publisher`

Den (kommercielle eller offentlige) organisation, der er ansvarlig for offentliggørelsen af dette instansdokument.

h) `dcterms: accessRights`

Dette felt skal have den ene af følgende to værdier: »public« eller »private«. Hvis det er »public«, skal dokumentet på den pågældende URL være tilgængeligt for alle. I modsat fald angives »private«, uanset om den ikke-offentlige karakter er begrundet i kommercielle eller andre forhold.

i) `dcterms: type`

Dette felt kan indeholde oplysninger om den type afgørelse, der er truffet, i overensstemmelse med en typologi. Feltets defaultværdi er »retsafgørelse« for at skille det ud fra andre dokumenttyper.

3. Hvert dokument, der er en dom, kan også indeholde følgende metadata:

a) `dcterms: title`

Titelfeltet må ikke være en gentagelse af andre felter. Det bør helst indeholde parternes navn eller et alias, i overensstemmelse med national praksis og nationale databeskyttelsesregler.

b) `dcterms: subject`

Emnefeltet benyttes til at angive retsområdet. Det bør indeholde et eller flere punkter fra en typologi, der indeholder værdier for civilret, handelsret, familieret, insolvenslovgivning, international privatret, strafferet, EU-ret, forvaltningsret, skatteret, folkeret og forfatningsret, og kan indeholde en mere specifik beskrivelse af retsområdet.

c) `dcterms: abstract`

Dette felt indeholder et resumé eller en sammenfatning af sagen, men er ikke en beskrivelse, klassifikation eller fortolkning.

d) `dcterms: description`

Dette felt indeholder beskrivende elementer, enten i form af nøgleord eller overskrifter.

e) `dcterms: contributor`

Navne på dommere, generaladvokaten eller andre involverede medarbejdere.

f) dcterms: issued

Datoen for offentliggørelse af dette instansdokument af afgørelsen. Datoen skal være angivet i overensstemmelse med ISO8601.

g) dcterms: references.

i) Henvisninger til andre (juridiske) dokumenter.

1. Hvis der henvises til andre nationale domme, skal ECLI benyttes, når det dokument, der henvises til, har en ECLI. I modsat fald skal det indeholde andre henvisninger.
2. Hvis der henvises til EU-retsakter, benyttes Celexnummeret.
3. Hvis der henvises til nationale retsakter, til domme, der ikke har en ECLI, eller til akademiske skrifter, bør der benyttes eksisterende URL'er eller andre identifikationssystemer.

h) dcterms: isReplacedBy

Når en ECLI er udstedt, skal den bibeholdes. Omnummereringer kan dog ikke undgås på grund af administrative fejl, eller når en ECLI knyttes til afgørelser med en tidligere XX-domstolskode (jf. § 1. c), vii). Når der foretages sådanne omnummereringer, skal den nye ECLI indsættes i dette felt. Dette felt må ikke indeholde andre typer information.

4. Alle metadata i denne paragraf, som ikke har et fast format, eller som ikke er baseret på en typologi, skal have en sprogangivelse.

3. Om national gennemførelse**3.1. Den nationale ECLI-koordinator**

1. Hver medlemsstat, der benytter ECLI, skal udpege en statslig eller retslig organisation til national ECLI-koordinator. Et land må ikke have mere end én ECLI-koordinator.
2. Den nationale ECLI-koordinator er ansvarlig for:
 - a) listen over de domstole, der kan have en kode som omhandlet i § 1 (1-c) og § 2 (2-c)
 - b) den dokumenttypologi, der er omhandlet i § 2 (2-i)

3. Den nationale ECLI-koordinator bør på ECLI-webstedet, der er omhandlet i § 4, offentliggøre oplysninger om, hvordan ordenstalnummeret er sammensat.

De eksisterende nationale identifikationssystemer for retspraksis bør — i videst muligt omfang — indarbejdes i ECLI. Dog skal formateringsreglerne i § 1 overholdes.

3.2. Gennemførelse

1. Den nationale gennemførelse af ECLI er et nationalt ansvar, uanset om der måtte blive stillet EU-finansiering til rådighed.
2. De enkelte domstole i et land kan tilslutte sig ECLI-systemet på forskellige tidspunkter.
3. ECLI bør også benyttes i de fysiske manifestationer af selve dommen for at gøre det lettere at henvise hertil.
4. ECLI bør benyttes på alle domme, der afsiges, ikke kun på dem, der offentliggøres på retslige websteder.
5. ECLI kan benyttes til historiske domme.
6. På nationalt plan bør benyttelsen af ECLI tilrettelægges som en separat tjeneste i overensstemmelse med retningslinjerne i EU-rammen for interoperabilitet.

4. ECLI-webstedet

1. Der bør oprettes et ECLI-websted. Dette websted bør være del af den europæiske e-justice-portal.
2. Webstedet bør indeholde:

- a) oplysninger om ECLI's format og anvendelse. Hvad angår formatet, bør det indeholde:
 - i) de formateringsregler, der er beskrevet i § 1
 - ii) (en henvisning til) listen over forkortelser for de deltagende lande
 - iii) lister over de enkelte landes forkortelser for de deltagende domstole. Domstolenes navne bør oversættes til alle sprog i overensstemmelse med det flersprogede glossar over navne på organisationer, som er udformet med henblik på anvendelse under e-justice-portalen, og med hyperlinks til beskrivelserne af disse domstole på e-justice-portalen, hvor sådanne findes
 - iv) beskrivelse af formateringsreglerne for ordenstalnummeret for hvert enkelt land (hvis sådanne findes)
 - v) teknisk information
- b) oplysninger om foreliggende metadata, jf. § 2
- c) oplysninger om de nationale ECLI-koordinatorer: deres rolle og ansvarsområder, men også kontaktoplysninger for hvert enkelt land
- d) webstedet bør give adgang til det fælles søgeinterface, der er beskrevet i § 5, når det er tilgængeligt.

5. ECLI-søgeinterfacet

1. Der bør være et fælles søgeinterface til ECLI's søgninger efter national retspraksis og (nogle af de) metadata, der er defineret i § 2. Indførelsen af ECLI og det fælles sæt af metadata er ikke afhængig af, om det fælles søgeinterface er tilgængeligt.
2. I henhold til handlingsplanen for europæisk e-justice bør interfacet have en decentral karakter: der bør ikke oprettes en database på europæisk niveau; der bør kun gives en mulighed for at søge på indbyrdes forbundne nationale databaser eller websteder.
3. Europa-Kommissionen er ansvarlig for søgeinterfacets tekniske funktion.
4. For slutbrugerne skal ECLI-søgeinterfacet være tilgængeligt via ECLI-webstedet, men det skal ikke nødvendigvis være en integreret teknisk del af det.
5. Europa-Kommissionen skal stille et veldokumenteret interface til rådighed, så webapplikationer kan få adgang til søgeinterfacet. Den skal også stille en mekanisme til rådighed for de nationale ECLI-koordinatorer, så de kan opdatere deres liste over domstole og offentliggøre oplysninger om formateringen af ordenstalnummereringssystemet(erne).
6. I tilfælde af misbrug eller ukorrekt adfærd forbeholder Kommissionen sig ret til at nægte en organisation adgang til søgeinterfacet.
7. Der skal være en resolver til rådighed på <https://e-justice.europa.eu/ecli/>, således at en ECLI, der indtastes efter denne adresse, viser de tilgængelige data om denne ECLI via søgeinterfacet.

6. ECLI i EU

1. EU's ECLI-koordinator er Domstolen.
 2. Hvor det er relevant i bilaget, forstås »EU« ved »land« eller »medlemsstat«.
-